

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה וחרבות ברזל – מסלול ארצי

ערר 1026-23
 1025-23
 1024-23
 1023-23
 1022-23
 (ערר קורונה)

לפני כבוד חברי הוועדה:
 תמר שטיינר, עו"ד - יו"ר
 ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

דיזנהאוז- יוניתורס תיירות נכנסת 1998 בע"מ, מס' 512670688
 ע"י ב"כ עו"ד ליאת נויבירט

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
 רחוב בן גוריון 38 רמת גן
 מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

רקע

1. העוררת הינה חברה אשר תחום עיסוקה הוא בענף התיירות הנכנסת. עם פרוץ משבר הקורונה, הגישה העוררת בקשות למענקים עבור תקופות הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020, נובמבר-דצמבר 2020, ינואר-פברואר 2021, מרץ-אפריל 2021, ומאי-יוני 2021 (להלן: "**הבקשות**"), "**המענקים**" ו"**תקופות הזכאות**" בהתאמה), וזאת בהתאם להוראות חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"פ-2020 (להלן: "**החוק**" או "**חוק הסיוע**").
2. מיד לאחר הגשת הבקשות למענקים בסכום מצטבר של 2,250,000 ₪ קיבלה העוררת מקדמות, ע"פ המתווה הקבוע בחוק, בעבור כל תקופות הזכאות, בסכום של 159,000 ₪.
3. לאחר קבלת המקדמות, נדחו כל בקשות העוררת מן הטעם שהעוררת מוחרגת מזכאות לקבלת המענק על פי התנאי הקבוע בסעיף 8(1) לחוק, לפיו זכאי למענק מי שמחזור עסקאותיו בשנת 2019 לא עלה על 400 מיליון ₪. זאת, מפני שהעוררת מדווחת למס ערך מוסף כחלק מאיחוד עוסקים בהתאם לסעיף 56 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**חוק מע"מ**" ו - "**האיחוד**" או "**תיק האיחוד**" בהתאמה), אשר מחזור עסקאותיו בשנת 2019 עלה על 400 מיליון ₪.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

4. על החלטות המשיבה הגישה העוררת ביום 16.3.2022 השגות, אשר נדחו אף הן במכתב החלטה מפורט של המשיבה ביום 20.11.2022. המשיבה דחתה את השגות העוררת מנימוק זהה לנימוקי הדחיה של הבקשות, קרי כי זכאות העוררת למענק מכוח החוק נבחנת במסגרת תיק האיחוד שכן העוררת דיווחה על הכנסותיה למע"מ בשנת 2019 במסגרתו, נוכח העובדה שהכנסות האיחוד גבוהות מהרף המקסימאלי של ההכנסות הקבוע בס' 8(1) לחוק הרי שהעוררת מוחרגת מזכאות לקבלת המענקים.
5. על החלטות המשיבה בהשגות הגישה העוררת את העררים שבכותרת.

טענות הצדדים

6. טענתה העיקרית של העוררת היא כי פרשנותה של המשיבה לתנאי הסף הקבועים בס' 8 לחוק הינה שגויה מיסודה ועומדת בניגוד ללשון החוק, התכליות העומדות בבסיסו, וכן להחלטות וועדות הערר בערר 1255-21 **אקדמון ישראל בע"מ נ' רשות המסים**, ניתן ביום 26.8.2021 (להלן: "**עניין אקדמון הראשון**") וכן בערר 2827-22 **אקדמון ישראל בע"מ נ' רשות המסים**, ניתן ביום 31.1.2023 (להלן: "**עניין אקדמון השני**") (יודגש כי הערעור על החלטת וועדת הערר בעניין אקדמון השני (עמ"נ 61361-03-23 **רשות המסים נ' אקדמון בע"מ**, מחוזי (מרכז) טרם הסתיים במתן פסק דין נכון ליום הוצאת ההחלטה דנא (ייקרא להלן: "**הערעור**" או "**ערכת הערעור**")).
7. העוררת סבורה, כי בהתאם ללשון החוק ולקביעת וועדת הערר בעניין אקדמון השני, **נקודת הזמן בה יש לבחון את תנאי הסף לזכאות למענק היא תקופת הזכאות ולא תקופת מחזורי הבסיס – קרי שנת 2019**. לשון אחרת – אין נפקות לעובדה שדיווחה בשנת 2019 במסגרת תיק האיחוד, כי אם לעובדה שלא דיווחה במסגרתו בתקופת הזכאות דנא. בין היתר נסמכת העוררת על לשון החוק בחקיקה מאוחרת יותר – חוק מענק סיוע לעסקים בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות זן אומיקרון של נגיף הקורונה החדש (הוראת שעה), תשפ"ב-2022 (להלן: "**חוק האומיקרון**").
8. העוררת סבורה כי אימוץ פרשנות המשיבה במקרה דנא חוטא לתכלית החקיקה וכי הוא מביא לתוצאה "בלתי הגיונית" (ראה סיכומי העוררת בס' ג.2). זאת בפרט לאור השתייכות העוררת לענף התיירות הנכנסת אשר נפגע אנושות בתקופת משבר הקורונה.
9. מן העבר השני טוענת המשיבה, כי נקודת הזמן בה יש לבחון את תנאי הסף לזכאות למענק היא תקופת הבסיס – 2019 ולא תקופת הזכאות כפי שטוענת העוררת וכפי שנקבע בעניין אקדמון השני. המשיבה מבססת את טענתה על האדנים הבאים:
- 9.1. שיקולים תקציביים – המסגרת התקציבית אשר עמדה בבסיס החוק, ערב החקיקה, הגדירה את מעגל הזכאיים למענקים מכוח חוק הסיוע כללה את איחודי העוסקים הרשומים במשרדי מע"מ בשנת 2019. במסגרת זו החליט המחוקק להגדיר בס' 8 לחוק תנאי סף לזכאות למענקים כי גובה ההכנסות השנתיות לא יעלה על 400 מיליון ₪, כאשר לצד זאת הגדיר מפורשות בס"ק 7(2) כי לעניין איחוד עוסקים יראו במחזור האיחוד בשנת 2019 כמחזור העסקאות הקובע לצורך תנאי הזכאות למענק.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

- 9.2. שיקולים תפעוליים – מנגנון הבדיקה של הזכאות לקבלת מענקים תוכנן לכתחילה להיות פשוט, יעיל ומהיר וללא כל בדיקות מורכבות.
- 9.3. מניעת תכנוני מס, ויצירת זכאויות בדיעבד – פתיחת פתח ליצירת זכאויות בדיעבד הינה בניגוד לתכלית החקיקה.
- 9.4. בהתבסס על הנימוקים שלעיל מאחר ובשנת 2019 מחזור הבסיס של תיק האיחוד עלה על 400 מיליון ₪ העוררת, ככל החברות שהיו שותפות בתיק האיחוד אינן זכאויות למענק מכוח החוק.

ההליכים בפני וועדת הערר

10. עם קבלת העררים שבכותרת ולאחר שהצדדים הגישו את כתבי הטענות והאסמכתאות הנלוות אליהן לתיקי הערר שבכותרת, וביום 24.4.2023 קיימה וועדת הערר דיון באמצעות היוועדות חזותית בהשתתפות הצדדים(להלן: "הדיון").
11. במהלך הדיון עדכנה ב"כ המשיבה כי הוגש מטעמה ערעור על פסק הדין של וועדת הערר בעניין אקדמון השני, בו השאלה המשפטית אשר מתעוררת זהה לענייננו, וכי הדיון בבית המשפט המחוזי קבוע לחודש אוקטובר 2023. בנוסף, נוכח הערעור אשר תלוי ועומד בערכאת הערעור בעניין אקדמון השני, ביקשה המשיבה להשהות את החלטת הוועדה בתיקים שבכותרת עד למתן החלטה ע"י ערכאת הערעור.
12. ביום 25.4.2023 הגישה העוררת את הסכמתה למתווה על פיו מתן החלטה בתיקים שבכותרת יושהה עד לקבלת החלטה בעניין אקדמון השני ע"י ערכאת הערעור.
13. בשלב מאוחר יותר, ביום 8.8.2023 הגישה העוררת בקשה להמשך ניהול ההליכים בפני וועדת הערר וזאת עקב רצונה למצות את זכויותיה בהקשר לעררים אשר בכותרת. משכך, הורתה וועדת הערר על הגשת סיכומים מטעם הצדדים, אשר הוגשו כנדרש.
14. יצוין כי לבקשת הוועדה, המשיכו הצדדים לעדכן את הוועדה בדבר התקדמות ההליכים בפני ערכאת הערעור עד למתן ההחלטה דנא.

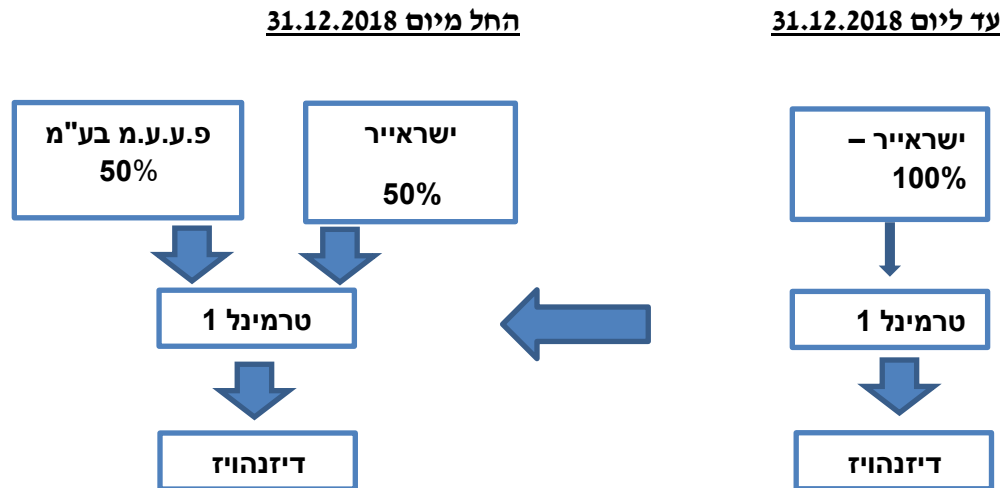
רקע עובדתי אודות העוררת

15. העוררת דיווחה על הכנסותיה בתקופה שבין שנת 1999 ועד לחודש ספטמבר לשנת 2020 במסגרת תיק שותפות ישראיר מספר 557627015 (ייקרא להלן: "תיק האיחוד" או "האיחוד" "איחוד העוסקים"), בהתאם לס' 56 לחוק מע"מ, בו דווח על מחזור הכנסות בשנת הבסיס 2019 בגובה של 684 מיליון ₪.

16. ביום 31.12.2018 חל שינוי במבנה האחזקות העקיף בעוררת כדלקמן:

מדינת ישראל
ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

17. הלכה למעשה ע"פ מבנה האחזקות המעודכן בעוררת, שינוי האחזקות בטרמינל 1 הוא אשר השתנה כאשר כפי שניתן לראות ישראייר בע"מ מכרה כ- 50% ממניותיה לחברת פ.ע.מ.מ. בע"מ. הבעלות בעוררת לא השתנתה והמשיכה להיות במלואה של חברת טרמינל 1 בע"מ.
18. לאחר שינוי מבנה הבעלות כאמור לעיל, בשנת 2019 ועד לחודש ספטמבר 2020 המשיכה העוררת לדווח על הכנסותיה במסגרת תיק איחוד עוסקים. עד ליום 15.10.2020 היתה העוררת רשומה במע"מ תחת תיק האיחוד (נספח ד' לכתב הערר).
19. מספר חודשים לאחר פרוץ משבר הקורונה, במהלך חודש אוקטובר לשנת 2020, פנתה העוררת למשרדי מע"מ בבקשה לצאת מתיק האיחוד וזאת נוכח שינויים במבנה האחזקות, וכן נוכח העובדה שתחום עיסוקה של העוררת הוא בתחום התיירות הנכנסת במובחן מיתר החברות האיחוד.
20. בהמשך לכך, פנתה ב"כ העוררת בתאריכים 26.1.2021 וכן ביום 11.2.2021 אל מנהל רשות המסים דאז, מר ערן יעקב, בבקשה נוספת לצאת מתיק האיחוד באופן רטרואקטיבי החל מיום 1.1.2019 (נספח ב' לכתב הערר), בצרוף הצהרה מטעם העוררת בדבר ההחלטה לצאת מתיק האיחוד עוד במהלך שנת 2019 (נספח ג' לכתב הערר).
21. בקשת העוררת ליציאה רטרואקטיבית מתיק האיחוד סורבה ע"י פקיד מע"מ, ובד בבד אושרה יציאתה מתיק האיחוד פרוספקטיבית החל מיום 15.10.2020, בהלימה להצהרתה כמפורט לעיל.
22. ביום 21.10.2020, ימים ספורים לאחר יציאת העוררת מתיק האיחוד (ביום 15.10.2020) פנתה העוררת אל מנהל הקרן לפיצויים ברשות המסים, מר אמיר דהאן (להלן: "מר דהאן"), בבקשה לאשר לה להגיש בקשות לקבלת מענקי סיוע דו חודשי מכוח חוק הסיוע, בעבור תקופות הזכאות מאי-יוני ויולי אוגוסט לשנת 2020 (נספח ז' לכתב הערר).
23. בשלב מאוחר יותר, פנתה העוררת ביום 12.12.2021 אל מר דהאן, בבקשה שניה לאפשר לה להגיש בקשות למענקי סיוע לכל תקופות הזכאות הקבועות בחוק, וזאת מאחר והחל מחודש

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

אוקטובר 2020 אינה מדווחת במסגרת תיק האיחוד והגשת הבקשות למענקים נמנעת ממנה מלכתחילה עקב בשל שיוכה לתיק האיחוד (נספח ח' לכתב הערר).

24. בקשות העוררת נדחו כולן כאמור ע"י המשיבה ביום 7.2.2022, עליהן הגישה העוררת השגות אשר נדחו אף הן במכתב החלטה מפורט מאת המשיבה מיום 20.11.2022. מכאן כאמור העררים שבפנינו.

דין והכרעה

25. נקדים ונאמר כבר עתה כי הוועדה סבורה כי דין העררים שבכותרת להידחות. **הוועדה סבורה כי זכאות העוררת למענקים נדרשת להבחן ע"פ מחזור העסקאות המאוחד של תיק האיחוד ביחס לשנת הבסיס הקבועה בחוק 2019 ולא ביחס לתקופות הזכאות.** בנוסף לכך, הוועדה סבורה כי אין נפקות למועד יציאת העוררת מהאיחוד בתקופות הזכאות שכן יש בכך לחטוא לתכליות העומדות בבסיס החוק ולכוונת המחוקק. נפרט להלן את הטעמים אשר עומדים בבסיס החלטתנו.

א. התכלית הכללית העומדת בבסיס חוק הסיוע

26. תכלית החקיקה אשר עמדה לנגד עיני המחוקק בעת חוקק חוק הסיוע היא מתן מענה יעיל ומהיר למשבר הכלכלי אליו נקלעו העסקים הקטנים והבינוניים במדינת ישראל (ראה את דברי ההסבר המפורטים בה"ח ממשלה 1341 כ"ב בתמוז התש"ף 14.7.2020, בעמ' 453-454 (ייקרא להלן: "ה"ח")). בעניין פודולסקי קבעה כב' השופטת דפנה ברק ארז בהקשר זה כי:

"..... הדברים אף עולים בקנה אחד עם תכליתו של החוק, שהיא מתן מענה יעיל ומהיר למשבר הכלכלי שאליו נקלעו עסקים רבים על רקע מאורעות השעה (ראו: דברי הסבר להצעת חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), התש"ף-2020, ה"ח 432, 453)....." (בר"ם 7502/22 רשות המיסים נ' פודולסקי, פסקה 22, ניתן ביום 22.1.2023) (להלן: "עניין פודולסקי") וכן ראו עוד בר"מ 2275/23 אבו זהרה למסחר כללי בע"מ נ' רשות המיסים, ניתן ביום 23.3.2023.

27. התכליות העומדות בבסיס החוק כפי שתוארו לעיל כגון הפשטות היעילות, המהירות, הגמישות ועוד, באות לידי ביטוי בלשון החוק ובמנגנון אשר נקבע בו ומשכך יש לפרש את ההוראות באופן אשר מתיישב עם התכליות העומדות בבסיסו (לדיון נרחב בנושא ולמקורות ראה ערר 1496-22 מוגוגו בע"מ נ' רשות המיסים, (ניתן ביום 7.2.2023) בפס' 30-53 לפסק הדין והמקורות המאוזכרים שם).

ב. לשון החוק - נקודת המוצא לפרשנות

28. נקודת המוצא הפרשנית היא לשון החוק (אהרון ברק, פרשנות דיני מסים, משפטים כח 425, בעמ' 434 (1997)). הוראות החוק והמנגנון הקבוע בו מגשימים את התכליות אשר עומדות כאמור בבסיס החוק, ומשכך נביא להלן את סעיפי החוק הרלוונטיים לענייננו מפאת חשיבותם (ס' 7-8 לחוק):

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

"מחזור עסקאות בשנת 2019" – מחזור עסקאות כפי שדווח לרשות המסים בישראל על פי דין לגבי שנת 2019, ולעניין כל אחד מאלה, מחזור העסקאות כמפורט לצדו:

...

(2) לעניין עוסק הרשום כשותפות לפי חוק מס ערך מוסף או עוסק הרשום כעוסק אחד עם עוסק אחר לפי סעיף 56 לחוק האמור – לפי מחזור העסקאות המאוחד של השותפות או של העוסקים הרשומים יחד, לפי העניין;

"מחזור עסקאות בשנת 2020" – מחזור עסקאות כפי שדווח לרשות המסים בישראל על פי דין, מיום תחילת הפעילות ועד היום שלפני תקופת הזכאות, מחולק במספר חודשי הפעילות ומוכפל ב-12;

.....

"מקדם הוצאות קבועות" – אחד מאלה:

.....

(3) לגבי עוסק הרשום כעוסק אחד עם עוסק אחר לפי הוראות סעיף 56 לחוק מס ערך מוסף – הסכום שהיה מתקבל מצירוף של שני אלה, והכול אילולא היה העוסק רשום כעוסק אחד עם עוסק אחר"

(ההדגשים אינם במקור ש.ת.)

29. ס' 8 לחוק מונה **תנאים מצטברים** אשר רק בהתקיימם, יהא העוסק זכאי למענק מכוח חוק הסיוע ובכלל זה: קשר סיבתי בין משבר הקורונה לירידת המחזורים של העוסק; היקף מחזור העסקאות בשנת 2019 אשר עולה על 18,000 ₪ אך שאינו עולה על 400 מיליון ש"ח; שיעור ירידת מחזורים שנע בין 25%-40% (בהלימה לתקופת הזכאות הרלוונטית) בהשוואה בין התקופות המקבילות בשנים 2019-2020; הגשת דוחות תקופתיים בהתאם לאמור בס"ק 5.

30. כאמור מדובר בתנאים מצטברים ולפיכך די כי תנאי אחד מבין התנאים המנויים בס' 8 לחוק לא מתקיים על מנת לשלול את זכאות העוסק למענק:

"עוסק זכאי למענק בעד השתתפות בהוצאות קבועות בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף קורונה החדש, בסכום כאמור בסעיף 9 ובהתאם להוראות פרק זה (בפרק זה – מענק סיוע בעד השתתפות בהוצאות קבועות), אם מתקיימים לגביו כל אלה:

(1) מחזור עסקאותיו בשנת 2019 עולה על 18 אלף שקלים חדשים ו**אינו** עולה על 400 מיליון שקלים חדשים; "

(ההדגשים אינם במקור ש.ת.)

31. אם כן לשון החוק מפורשת וקובעת בס' 7-8 כי רק עוסק אשר עונה על הגדרת "עוסק" וכן דווח בשנת 2019 על מחזור עסקאות הנע בין 18,000 ש"ח לבין 400 מיליון ₪, יהיה זכאי לקבלת המענק, כאשר ס"ק (2) לס' 7 בו מוגדר מחזור העסקאות בשנת 2019 קובע:

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

"לעניין עוסק הרשום כשותפות לפי חוק מס ערך מוסף או עוסק הרשום כעוסק אחד עם עוסק אחר לפי סעיף 56 לחוק האמור – **לפי מחזור העסקאות המאוחד של השותפות או של העוסקים הרשומים יחד, לפי העניין**;"

(ההדגשים אינם במקור ש.ת.)

32. ע"פ ההוראות לעיל, ככל שעמד העוסק בתנאי הסף המקדמי **במאוחד**, ובשים לב להגדרת מקדם הוצאות קבועות, יש לבחון ביחס לכל עוסק ועוסק את זכאותו למענק ואת היקף המענק, **באופן עצמאי ולפי נתוני כל עוסק בנפרד**.

33. מכאן כי בראש ובראשונה על העוסק המדווח במסגרת תיק האיחוד לעמוד בתנאי הסף כי דיווח מחזור העסקאות של האיחוד בשנת 2019 אינו עולה על 400 מיליון ₪ (ראה בהקשר זה גם הדיון אשר נערך בערר 1543-21 **אלקטרוטרים תעשיות חשמל ומתכת בע"מ נ' רשות המסים**, ניתן ביום 1.5.2022. (להלן: "**עניין אלקטרוטרים**") בפס' 39-42).

34. עוד ניתן ללמוד מלשון החוק כי מוטיב מרכזי החוזר לאורך הוראות החוק הוא השוואה בין פעילות העוסק בתקופת הזכאות אל מול הפעילות אשתקד בשנת 2019. כך למשל, המחוקק ביקש לאבחן את שיעור ירידת ההכנסות אשר מקורה במשבר הקורונה (בהלימה לכך נקבעה גם דרישת הקשר הסיבתי בס' 8 לחוק) ולהתחקות אחר הפעילות העסקית "הרגילה" של העוסק, בטרם נפגע ממשבר הקורונה. לכך יש ביטוי גם בדברי נציג רשות המסים במהלך הדיונים בוועדת הכספים:

"גיא גולדמן:

אנחנו צריכים את 2018–2019 כדי להסתמך על ההכנסה מעסק, כדי לשלם לו מענק בהתבסס על המשכורות שלו. פה זה נוסחה אחרת, היא לא מתבססת על משכורת, על הכנסה חייבת של 2018.

היו"ר משה גפני:

אבל אם היה אצלו שוני בין 2018 ל-2019, לממשלה יש עניין לעזור לאנשים האלה.

גיא גולדמן:

פה ממילא הערך המוסף של תקופת הבסיס הוא ב-2019. "**(פרוטוקול וועדת הכספים מיום 21.7.2020, בעמ' 9-10)**.

בהמשך הדיון מסביר בפירוט מנהל הקרן לפיצויים ברשות המסים מהו הרציונאל בקביעת נקודת המוצא לבחינת הזכאות למענק היא שנת 2019:

"אמיר דהן:

ההוצאות הנחשבות נבדקות לפי שנת 2019 ולא לפי שנת 2020, אז התשומה שנראה ב-2020 – החישוב נעשה לפי 2019. אבל כפי שהסברתי, גיא קודם הקריא את הסעיף על הוצאות קבועות, על סמכות המנהל

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

במקרים מסוימים שנראה שההוצאות הקבועות גדולות יותר מן הפעילות שהייתה ב-2019, אז נוכל להתערב באותה נוסחה ולתת גם ביטוי לשלושה חודשים שהוא שילם כקנס ב-2020, כמובן כל עוד זה לא עובר 30%." (שם, בעמ' 19)

ובהמשך:

שגית אפיק:

איך יודעים שהירידה במחזור עסקאות שלו נגרמה כתוצאה מהשפעה כלכלית:

.....

אמיר דהן:

אסביר. אנחנו בוחנים את העסקאות, אם אנחנו רואים לדוגמה שבתקופת מרץ-אפריל 2019 היו לי שתי חנויות והיה לי מחזור של מיליון שקלים, 500,000 שקל בכל חנות. באוקטובר סגרתי חנות אחת ואז במרץ-אפריל הייתה לי ירידה אבל ירדתי ל-100,000 שקלים. הירידה היא לא בין מיליון ל-100,000 שקלים אלא הירידה היא בין 500,000 ל-100,000 שקלים. במקרים שאנחנו מזהים שיש פעילות שלא קשורה, כמו בדוגמה שנתתי, שבעצם ירדת המחזורים נבעה מסגירת סניף אחד מן החנויות שלי, עוד לפני הקורונה, את זה אנחנו צריכים לנטרל. אלה המקרים שאנחנו בודקים, שבעצם יש ירידה בפעילות שלא קשורה לקורונה. מזהים את זה בתיקים, רואים אם יש בעיה. ככלל, זה לא קורה בכל התיקים אבל יש גם תיקים כאלה, שהעסקים סגרו עוד לפני הקורונה." (שם, בעמ' 32)

35. מכל האמור לעיל עולה כי המחוקק קבע כי מנגנון בדיקת הזכאות של העוסקים למענק יהא מושתת על השוואת פעילות העוסק בשנת 2019 אל תקופת הזכאות הרלוונטית, לרבות בחינת ההוצאות הקבועות של העוסק, וזאת להוציא הסדרים מיוחדים שאותם בחר המחוקק להסדיר באופן מפורש כגון "עסק חדש" אשר הוסדר בס' 10 לחוק. גם בכך יש לתמוך בגישה הפרשנית עפ"י אין נפקות למועד היציאה מהאיחוד כאשר זו נעשתה החל משנת 2020 במהלך תקופת הזכאות.

36. יודגש בנקודה זו, כי החוק לא ציין מפורשות כיצד תבחן זכאות עוסק אשר היה מוחרג מזכאות למענקים עקב הכנסות האיחוד בשנת הבסיס 2019, ויצא בדיעבד, במשך תקופות הזכאות מתיק האיחוד. הוועדה סבורה בהקשר זה כי לא מדובר בהסדר שלילי כי אם בהסדר אשר מגשים את תכלית החקיקה, ומתיישב עם לשון החוק ועם ההוראות הקבועות לכל אורכו.

37. כמו כן, ראוי שנתייחס בנקודה זו להצעה הפרשנית אשר עלתה מאת העוררת אשר לטענתה קיבלה תימוכין בחוק האומיקרון בהתאם לקביעת וועדת הערר בעניין אקדמון השני. בניגוד לעמדת וועדת הערר בעניין אקדמון השני, הוועדה אינה סבורה כי בניסוח חוק האומיקרון יש לתמוך או לשלול פרשנות כזו או אחרת של חוק הסיוע וזאת מכמה טעמים עיקריים:

37.1. **ראשית**, חוק האומיקרון חוקק בשלב מאוחר יותר בחלוף כשנתיים מתהליך חקיקת חוק הסיוע על ידי הכנסת העשרים וארבע, ולא ניתן להסיק ממנה על כוונת המחוקק בכנסת

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

העשרים ושלוש בעת חקיקת חוק הסיוע, או על תכליות נוספות ואחרות העומדות בבסיס החוק;

37.2. **שנית**, מדובר בחקיקה נפרדת ועצמאית אשר באה להתמודד עם התפרצות נגיף האומיקרון, נגיף בעל מאפיינים ייחודיים בעטיים ראה המחוקק לנכון לחוקק חוק נפרד (ראה דברי ההסבר הצ"ח ממשלה 1538 מיום ח' באייר התשפ"ב (9 במאי 2022, עמ' 846). ודוק, הן ההוראות והן המנגנון לקביעת הזכאות בחוק האומיקרון אינם זהים לחלוטין לחוק הסיוע - כך למשל בחוק האומיקרון התווסף תנאי סף בס"ק (9) להגדרת "עוסק" על פיו חברה שחילקה דיבידנד בשנת 2020 בסכום מצטבר העולה על הרווחים הנצברים שלה עד יום 31 בדצמבר 2019, לא תהא זכאית למענקים מכוח חוק האומיקרון.

אם כן מדובר בחקיקה העומדת על רגליה היא ולא בתיקון לחוק הסיוע ומשכך לא ניתן להסיק מהחלטות שהתקבלו ע"י המחוקק ביחס לחוק האומיקרון לפרשנות וליישום של חוק הסיוע, ומכאן גם על ענייננו;

37.3. **שלישית**, המחוקק לא תיקן את לשון התנאים הקבועים בס' 7-8 בכל הקשור לאיחוד עוסקים ובכלל זה את מועד בחינת מחזור העסקאות בשנת הבסיס, על אף שבמעלה הדרך בוצעו תיקוני חקיקה שונים (ראה למשל תיקון מס' 3 לחוק, ס"ח תשפ"א מס' 2868 מיום 19.11.2020, עמ' 82, ה"ח הממשלה תשפ"א מס' 1368 בעמ' 34). ככל שהיה בכוונת המחוקק לתקן את ניסוח החוק, חזקה שהיה עושה כן במישרין כפי שעשה במקרים אחרים בהם ביקש לעשות כן.

ג. עיתוי בחינת ההכנסות של העוסק לצורך קביעת הזכאות למענק לאור תכליות החוק

38. כפי שהובא לעיל, הוועדה סבורה כי אין נפקות למועד היציאה מהאיחוד כי אם למועד אשר נקבע בחוק כתקופת הזמן אשר לאורה תבחן זכאות העוסק למענקים - והיא הפעילות העסקית של העוסק בשנת 2019. זאת, בניגוד לעמדת העוררת בעררים שבכותרת ואף כאמור בשונה מקביעת וועדות הערר בעניין אקדמון הראשון ועניין אקדמון השני.

39. נפרט להלן את הנימוקים העומדים בבסיס מסקנתנו:

שיקולי תקציב שיקולי מדיניות במתן המענקים –

39.1. שיקולי תקציב ושיקולי מדיניות אותם קובע המחוקק בבואו ליתן מענקים לעוסקים שמורים למחוקק. אין חולק כי קביעת מעגל העסקים הזכאיים למענקים ובכלל זה המסגרת התקציבית אשר עומדת בבסיס החוק שמורה למחוקק. יפים לעניין זה דברי כב' השופט גורמן:

"..... חוק זה נחקק במצב של התפרצות מגפה עולמית חריגה, ובחירות מסוג זה – למי לתת מענק ולמי להימנע ממתן מענק, נוכח האילוצים הקיימים - הן ללא ספק מהסוג השמור למחוקק." (עמ"נ 22-06-54772, 22-01-62994, 22-06-54794, מגדלי ברקת חברה להקמת מבנים בע"מ

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

נ' רשות המיסים בישראל, ניתן ביום 30.11.2022, בפס' 46 (ההדגש אינו במקור ש.ת.)

39.2. במסגרת שיקולים אלו הגדיר המחוקק, ערב הליך החקיקה: את עוגת התקציב אותה הוא מקצה לטובת היישום של החוק; את מעגל הזכאיים אשר באים במסגרת החוק – לשון אחרת מי מכלל העוסקים בשוק יהיו זכאים למענקים; המנגנון באמצעותו תבדק זכאותם של העוסקים; כל אלו - בכפיפה אחת עם שיקולי המדיניות ושיקולי התקציב.

39.3. המחוקק החליט להתרכז **במעגל העוסקים הקטנים והבינוניים** מתוך ההנחה שרמת ההישרדות שלהם במשבר ממושך כגון דא, היא נמוכה יותר ולפיכך נדרש לסייע להם במימון הוצאותיהם הקבועות (ראה דברי ההסבר בהצ"ח לעיל וכן ראה הדיון סביב המסגרת התקציבית בסך של 50 מיליארד ₪ אשר הוקצתה לטובת מתן המענקים בדברי אסף וסרצוג נציג רשות המסים, **פרוטוקול וועדת הכספים מיום 21.7.2020 לעיל**, בעמ' 23-24).

39.4. בנוסף לכך, נקבע כי מחזור ההכנסות בשנת 2019 הוא אשר ישמש כמבחן לזכאות העוסק למענק, וכן קבע בס' 8(1) לחוק רף העליון להכנסות העוסקים הקטנים והבינוניים בשנת 2019 על סך של 400 מיליון ₪. מדיניות זו והמנגנון ליישומה נתקפו **בבג"ץ המון ווליום** (בג"ץ 5984/20 **המון ווליום בע"מ ואח' נ' ממשלת ישראל**, ניתן ביום 3.11.2020 (להלן: **"בג"ץ המון ווליום"**)). שם, הוגשה עתירה כנגד החלטת הממשלה (החלטה 5015 של הממשלה ה-34 "מענק סיוע לעסקים בעד השתתפות בהוצאות קבועות בשל ההשפעה הכלכלית של התפשטות נגיף הקורונה" (24.4.2020); להלן: **"החלטת הממשלה"**), אשר עיגנה את מתן המענקים לעסקים בתקופת הביניים ועד לחקיקת חוק הסיוע, גם בה בדומה לחוק הסיוע, הוגדר כי עוסק אשר מחזור ההכנסות שלו בשנת 2019 עלה על 20,000,000 ₪ לא יהיה זכאי למענק. העתירה נדחתה פה אחד וכך קבע כב' הש' ניל הנדל:

"אין מקום להתערב בסדרי העדיפויות שקבעו המשיבים, אשר ביקשו לאזן בין הרצון לסייע במהירות למשק הישראלי – ובין הצורך לשמור גם בתקופת המשבר על ריסון תקציבי ועל קופת המדינה. ... "המשאבים הכספיים הנתונים בידי המדינה מוגבלים מעצם טיבם, וכאשר מדובר בנזקי מלחמה שראוי לפצות עליהם, תפקידה של הרשות המוסמכת הוא לגבש מדיניות אשר תכוון את כספי הסיוע הציבורי בדרך שתשרת בצורה הראויה ביותר את תכלית הפיצוי, מתוך הנחה כי העוגה התקציבית לא תמיד תספיק לפצות את כל הניזוקים על מלוא הנזקים. מתחייבת, אפוא, קביעה של מערכת עדיפויות, שתקח בחשבון את צרכי האוכלוסיה הראויים ביותר לפיצוי" (בג"ץ 7871/07 **רפאל רשות לפיתוח אמצעי לחימה בע"מ נ' שר האוצר**, [פורסם בנבו] פסקה 13 (6.2.2011)). כך לגבי נזקי מלחמה, וכך לגבי נזקי המלחמה בקורונה (וראו בג"ץ 2397/20 **דורון, טיקוצקי, קנטור, גוטמן, נס, עמית גרוס עורכי דין נ' ממשלת ישראל** [פורסם בנבו] (12.5.2020))." (בג"ץ המון ווליום לעיל, בפס' 4)

ובהקשר של קביעת גובה המחזור של העוסק בשנת 2019 כתנאי סף קבע בהמשך כי:

"...בסוגיה זו, אני נכון להניח כי ייתכנו "מקרים בהם עסק פלוני שאינו עומד ברף הזכאות, זקוק למענק יותר מאשר עסק אלמוני שעומד ברף",

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

כפי שהודו גם המשיבים. אף על פי כן, שעה שאין מניעה להסתמך על מחזור העסקאות כאינדיקציה לאיתנות הכלכלית של עסק, הרי שאין בחריגים מעין אלה כדי לצבוע את המבחן הכללי שאימצה הממשלה בצבעים של חוסר סבירות והפליה פסולה.

יש לזכור כי הצבת גבולות כרוכה מטבעה בממד של שרירותיות – בין אם מדובר ברף 20 מיליון השקלים שאימצה החלטת הממשלה, בין אם ברף 100,000,000 השקלים שהוזכר בהצעת חוק הסיוע (סעיף 18), ובין אם ברף 400,000,000 השקלים שנקבעה בסעיף 18 לחוק הסיוע. השאלה המהותית היא האם מדובר במבחן המשרת, בעיקרו, את תכלית הנורמה הרלוונטית, ובענייננו התשובה לכך חיובית. כפי שהסבירו המשיבים, "הרעיון המנחה" של החלטת הממשלה כלל העברת סיוע לעסקים שנפגעו, "במהירות וביעילות האפשרית, בהתאם לאפשרויות התפעוליות ולמנגנונים הקיימים". הרלוונטיות של שיקול זה הוכרה בהקשרים קרובים (ראו, למשל, בג"ץ 7189/06 גן אירועים תל מגידו בע"מ נ' שר האוצר, [פורסם בנבו] פסקה כט לחוות דעת המשנה לנשיאה א' רובינשטיין (19.1.2009)), והיא מובילה למסקנה שהבחירה במבחן פשוט, ודאי וברור, המבוסס על נתונים המצויים בידי הרשויות – ונשען על נורמות אחרות המזהות מחזור עסקים שאינו עולה על 20,000,000 ₪ עם "עסק קטן" (סעיף 1 לחוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992) – אינה חורגת ממתחם הסבירות. זאת, גם אם ניתן היה לחשוב על מבחנים חלופיים, סבירים לא פחות.

הנה כי כן, מבחן המחזור שאומץ בהחלטת הממשלה מבטא שונות רלוונטית בין עסקים קטנים, שחשיפתם לפגיעתה הכלכלית הרעה של מגפת הקורונה משמעותית יותר, לעסקים אחרים – ומשרת את תכליות החוק המסמיך וההחלטה עצמה. ודוקו, חוק הסיוע הרחיב את היקף הסיוע על רקע "התארכות המשבר הבריאותי, וכפועל יוצא של העמקת המשבר הכלכלי" (דברי ההסבר להצעת חוק הסיוע, בעמ' 453), כך שאין בו כדי ללמד על פגם שנפל בהחלטת הממשלה. "עניין המון ווליום לעיל, פס' 6) (ההדגשות אינן במקור ש.ת.)

39.5. במסגרת שיקולים אלה, נקבע בס' 7-8 לחוק כי זכאותם של עוסקים המדווחים יחד במסגרת תיק איחוד תבחן לאור מחזור העסקאות המאוחד של האיחוד בשנת 2019. מסקנה זו נתמכת גם בדברים אשר נאמרו בדיונים הרבים והארוכים אשר התקיימו בהצעת החוק בוועדת הכספים, שם מדגישים נציגי רשות המסים כי התיק המאוחד של ההכנסות בשנת 2019 הוא אשר יבוא למבחן לצורך קביעת הזכאות לקבלת מענק:

"..... עוסק חייב להגיש דוח מע"מ כתנאי לקבלת המענק. אנחנו רוצים שלגבי עוסק שהוא חבר באיחוד עוסקים יהיו חייבים להגיש את הדוח השנתי של איחוד העוסקים." (מתוך דברי גיא גולדמן נציג רשות המסים, פרוטוקול הדיון בוועדת הכספים מיום 26.7.2020)

39.6. ההנחה של המחוקק בהקשר זה היא כי כאשר הכנסות האיחוד בשנת 2019 עולות על רף של 400 מיליון ₪, יש בכך להעיד כי רמת השרידות של העוסק היא טובה יותר ואינה מצדיקה מתן מענקים ע"י הממשלה (פרוטוקול ישיבת ועדת הכספים לעיל מיום 24.9.2020, דבריו של נציג רשות המסים מר גיא גולדמן).

39.7. יתרה מכך, מדיניות זו נקבעה מתוך ההבנה כי בעסקים אשר מדווחים יחד במסגרת תיק איחוד למע"מ מתקיימים יחסי שיתוף, אשר מחזקים את איתנותם הכלכלית של

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

העוסקים החברים בתיק האיחוד. עוסקים המדווחים יחד במסגרת איחוד עוסקים לפי ס' 56 לחוק מע"מ נהנים מיתרונות רבים במהלך השנים שבהן דיווחו במסגרת תיק האיחוד (כך למשל עסקאות בין חברי האיחוד אינן נדרשות להיות מדווחות כלל למע"מ במקרים מסויימים (תקנה 10 לתקנות מס ערך מוסף (רישום) תשל"ו (1976)). (בהקשר זה ראה גם קביעות בית המשפט העליון בנושא הנפקות של איחוד עוסקים לצורך פטור מדיווח על עסקאות בין השותפים לתיק האיחוד בע"א 2883/91 **יצחק גרוס ובניו בע"מ נ' מנהל מס ערך מוסף**, פ"ד נב(1) 449 (להלן: "**עניין גרוס**") בעמ' 457-458; וכן ע"א 267/86 **מנהל מס ערך מוסף נ' חב' פליצה בע"מ**, פ"ד מג (3) 651, פס' 11).

39.8. מכל המובא לעיל ניתן להסיק כי המחוקק קבע את מחזור העסקאות לשנת 2019 כתנאי סף בבחינת הזכאות של איחודי העוסקים למענקים, וכי המחוקק ראה בעוסקים אלה יחידה כלכלית עסקית אחת לעניין בחינת רמת שרידותם וזכאותם למענקים מכוח החוק.

39.9. בהינתן העובדה שבשנת 2019 היתה העוררת חלק מאיחוד עוסקים אשר מחזור ההכנסות שלו עלה על 400 מיליון ₪, הרי שאינה זכאית למענקים ע"פ המתווה הקבוע בחוק.

שיקולי יעילות ומהירות בבדיקת הבקשות למענקים –

39.10. כפי שהובא לעיל, המחוקק ביקש לקבוע מנגנון פשוט, יעיל ומהיר ליישום על מנת "להנשים" את העסקים הקטנים והבינוניים במהירות האפשרית. אין בידינו לקבל את פרשנותה של העוררת על פיה במקרה שעוסק יצא בדיעבד מתיק האיחוד נדרשת המשיבה לבדוק מחדש את מחזורי הפעילות שלו בשנת הבסיס 2019, ולהפריד בין דיווחי העוסקים בתיק האיחוד ובכלל זאת לנתח עסקאות אשר ייתכן ולא דווחו בשל ביצוען בין השותפים לתיק האיחוד, בכל הכבוד אנו סבורים כי בדיקה מסוג זה חוטאת לתכלית החקיקה.

39.11. המטרה אשר עמדה לנגד המחוקק בעת ההיא ועולה מתוך הפרוטוקולים של דיוני וועדת הכספים, דברי ההסבר וכן פסיקות בתי המשפט היא ליצור מנגנון בדיקה פשוט ויעיל למתן מענקים, וכי כל בדיקה אשר מורכבותה גבוהה נשללה על הסף במהלך הדיונים בהצ"ח:

"ינון אזולאי (ש"ס):

מה עם אדם שיש לו רשת חנויות? הוא בחנות אחת הפסיד ובחנות שנייה פחות. איך אתם מחשבים את זה?

אמיר דהן:

אם זה על אותו מספר עוסק במע"מ זה במצטבר.

ינון אזולאי (ש"ס):

למה אתם לא מחלקים לו את זה? יכול להיות שהעובדים שלו וכל הנכסים שלו – יש שם מי שעובדים באחוזים, זכיינים, באותו עסק.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

תחלק את זה, כל אחד לפי העסק שהוא נמצא בו, נגיד בחיפה ובתל אביב.

אנטאנס שחאדה (הרשימה המשותפת):

זה זכין.

ינון אזולאי (ש"ס):

לא זכין. אני מדבר בעסק שיש לו סניפים למשל בירושלים, תל אביב, אשדוד וחיפה, בכל עיר יש לו סניף אחד. תעשה לו פר עסק. למה אתה צריך לערבב לו את כולם?

אמיר דהן:

פרקטית לא ניתן לעשות את זה בצורה ממוחשבת. זה הופך את כל התביעות לידניות. אנחנו נצטרך לסיים את זה בעוד שלוש שנים. אין דרך לעשות את זה. הוא מדווח למע"מ דיווח אחד. לפצל עכשיו כל חנות בנפרד – זה אישורי רואי חשבון, יועצי מס, זה להתחיל לבדוק שזה נכון. זה דבר לא פשוט ואני לא חושב שנצליח לעשות אותו.

ינון אזולאי (ש"ס):

אבל אם הוא מדווח על כל אחד בנפרד אז אתם כן עושים את זה.

אמיר דהן:

בוודאי, אם הוא מגיש על כל עסק בנפרד אז בודקים כל עסק בנפרד."

(פרוטוקול וועדת הכספים מיום 21.7.2020, בעמ' 33-32) (ההדגשים אינם במקור).

39.12. ניתן להיווכח כי במהלך הדיונים בהצ"ח עלה נושא פיצול דיווחי המע"מ של המדווחים במסגרת תיק האיחוד בדיעבד, אולם נשלל מפאת קשיים תפעוליים לבדיקת הזכאות.

מניעת תכנוני מענקים ויציאה בדיעבד מתיקי האיחוד –

39.13. במקרה דנא, סמיכות הזמנים המובהקת בין הבקשה ליציאה מתיקי האיחוד לבין הגשת הבקשות למענקים (ימים בודדים) מעלה תהיה האם אכן היציאה מתיקי האיחוד לא היתה אך לשם קבלת המענקים ויצירת זכאות שבדיעבד עקב תנאי הסף הקבועים בחוק.

39.14. ולא זו אף זו; אין חולק כי השינוי במבנה הבעלות אשר בעטיו טוענת העוררת ביקשה לצאת מתיקי האיחוד חל כפי שהובא לעיל ביום 31.12.2018, כמעט כשנתיים בטרם הגישה העוררת את הבקשה לצאת מתיקי האיחוד.

39.15. עוד טוענת העוררת בהקשר זה כי השינוי במבנה הבעלות ובעקבותיו השוני בתחומי העיסוק בין העוסקים החברים בתיקי האיחוד, הוא אשר הביא לרצונה לצאת מתיקי האיחוד, וכי ההחלטה על היציאה מתיקי האיחוד התקבלה זמן רב בטרם עשתה כן בפועל. אולם, לא הומצאה לתיקי הערר שבכותרת כל ראיה המעידה על קבלת ההחלטה כנטען, וממילא לא ברורה מהי התועלת בטענת השוני בתחומי העיסוק של העוסקים החברים בתיקי האיחוד שכן כפי שהובא לעיל, בפרט לאור העובדה שאינה שנויה

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

במחלוקת כי העוררת המשיכה ודיווחה בעצמה במסגרת תיק האיחוד עד ליום 15.10.2020, וכן כי האחזקות הישירות בעוררת נותרו ללא שינוי (כפי שהובא לעיל נותרה בבעלות של טרמינל 1 בע"מ בשלמות).

39.16. לצורך גידור העוגה התקציבית אשר הוקצתה לטובת היישום של החוק, ביקש המחוקק למנוע מצב שבו יתוקנו הדיווחים למע"מ באופן רטרואקטיבי ועוסקים אשר נהגו לדווח במסגרת תיקי האיחוד יבקשו לצאת מתיקי האיחוד, על מנת שיבואו בגדרי תנאי הסף אשר נקבעו כאמור לעיל בחוק.

39.17. כפי שיובא להלן ניתן להיווכח כי המחוקק ביקש למנוע מצבים כגון דא ומשכך דין טענותיה של העוררת להידחות בהקשר זה. זאת ניתן להתרשם ביתר שאת מהדברים אשר נאמרו ע"י נציג רשות המסים בדיון שהתקיים בוועדת הכספים אגב ההסתייגות להצ"ח שהגיש ח"כ מיקי לוי, אשר נדחתה על הסף:

”שגית אפיק:

חבר הכנסת יוראי להב, אתה בהסתייגויות של יש עתיד – אני רואה שהמשותפת הצטרפו להסתייגויות שלכם. אתה רוצה שאני אקריא? טוב.

אז רשתות בתי מלון שהמחזור שלהן הוא מעל 400 מיליון ש"ח, שכל אחד מבתי המלון הוא עם מחזור של כמה מיליונים או עשרות מיליונים לא נכללים במסגרת תוכנית הסיוע הכלכלית כיוון שמדווחים – זה סיפור.

מיקי לוי (יש עתיד-תל"ם):

אני רוצה להסביר, אדוני. זה חשוב מאוד. ההסבר פשוט: יש מספר עסקים תחת אותו ח"פ, כלומר יש, נאמר, עשרה בתי מלון, וכשהם נערכים לחבילה אחת, הם מעל 400 מיליון. אם כל אחד היה מדווח בנפרד, הם היו מתחת ל-400 מיליון. יוצא מכך שיש להם אותו ח"פ, אבל יש עשרה עסקים וכולם נדפקים מהעניין הזה. אני מבקש מחברי הקואליציה לגלות שכל וערנות ולהצביע בעד.

רם בן ברק (יש עתיד-תל"ם):

גם הרבה מאוד חקלאים בבקעה – רשות המיסים.

היו"ר יצחק פינדרוס:

רשות המיסים, מה ההסבר שלכם לעניין הזה:

גיא גולדמן:

אם עוסק אחד הוא ב-400 מיליון, גם עוסקים צריך להגביל ל-400 מיליון. בפשטות – אם עוסק אחד מוגבל ב-400 מיליון, אם לא תהיה מגבלה, יוכל לפצל את הפעילות שלו לכמה עסקים, לכמה חברות, וככה לעקוף את המגבלה של 400 מיליון.

היו"ר יצחק פינדרוס:

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

לאדם יש 15 חנויות עם זיכיונות.

גיא גולדמן:

זה ישות כלכלית אחת שבוטלה - -

קריאה:

זה לא נכון. יש הרבה חקלאים שכל אחד מהם מגדל ירקות, שלצורך השיווק עם עשו איחוד עוסקים.

גיא גולדמן:

יש יחסי שיתוף ביניהם, ואנו חושבים שלאור העלייה מה-100 מיליון המקוריים ל-400 מיליון, זה תקרה מאוד גבוהה. השאלה מתייתרת.

מיקי לוי (יש עתיד-תל"ם):

אתה חושב שעכשיו נפרק את עשרת העסקים האלה לעסק אחד? הוא יבוא ויצהיר שיש לו 10 בתי מלון או 25 סופר מרקטים תחת ח"פ אחד. אחד.

היו"ר יצחק פינדרוס:

מי בעד ההסתייגות? מי נגד? מי נמנע?

מיקי לוי (יש עתיד-תל"ם):

רביזה.

הצבעה

לא אושרה"

(פרוטוקול ישיבת וועדת הכספים מיום 24.9.2020, בעמ' 68-69)
(ההדגשות אינן במקור ש.ת.)

39.18. מהדברים הללו ניתן להסיק כי המחוקק ביקש למנוע מצב של יציאה רטרואקטיבית מתיק האיחוד לצורך זכאות לקבלת מענקים ע"פ המתווה הקבוע בחוק. משכך, אין בידי הוועדה לקבל את טענותיה של העוררת בהקשר זה וסבורה היא כי יש טעם לפגם בתכנון הזכאות למענקים בדיעבד כפי שנעשה במקרה דנא.

40. מכל הנימוקים אשר הובאו לעיל, הן לשון החקיקה, הן דברי ההסבר והדברים שנאמרו ע"י המחוקק בדיוני וועדות הכספים, ולצד זאת התכליות העומדות בבסיס החוק כפי שהובאו לעיל, הוועדה סבורה כי העוררת אינה זכאית למענקים מכוח החוק משעה שדיווחה על הכנסותיה בשנת 2019 במסגרת תיק איחוד אשר הכנסותיו עלו על 400 מיליון ₪, וכי ליציאתה מתיק האיחוד בשלב מאוחר יותר במהלך תקופת הזכאות אין נפקות ביחס לזכאותה למענקים ע"פ המתווה הקבוע בחוק.

סוף דבר

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

41. מכל הטעמים אשר הבאנו לעיל מצאנו כי העוררת אינה זכאית למענקים, ומשכך דין העררים שבכותרת להידחות.

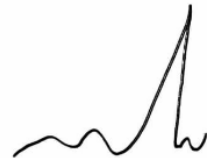
42. נוכח המסקנות אליהן הגענו, העוררת תישא בהוצאות בסך של 10,000 ₪ אשר יתווספו לסכום המקדמות אשר עליה להשיב אל המשיבה בהתאם לאמור בס' 16 לחוק.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.

ניתנה היום, י' כסלו תשפ"ה, 11/12/2024, בהעדר הצדדים.

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

תמר שטיינר, עו"ד
יו"ר הוועדה